

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

På bilden syns Marie, Ruth och Jakob stå och vänta på tunnelbanan i Högdalen. Tina Hanson tog bilden första helgen i advent, då många av Syskonbandets ungdomar träffats till adventsläger i Högdalskyrkan. Läs vad Isabella Svensson skriver om det på sidan 6-7!

Från verksamhetsledaren

”Var dag är en sällsam gåva en skimrande möjlighet.”

Så står det med gyllene skrift på en svart granittavla som hänger på en av väggarna i min farmor och farfars hus. Det låter fint och det ser vackert ut på tavlan, men orden tycker jag också är mycket tankvärda och värda att påminna oss om inför dagen varje morgon vi vaknar. Nu är det ett helt nytt år vi har framför oss och med detta många nya möjligheter. Detta år, som är en alldeles speciell gåva du och jag fått, hoppas jag att vi alla ska ta vara på de skimrande möjligheter av smått och stort som finns att gripa tag i!

Idag, när jag skriver denna inledningstext till vårt första nummer av tidningen 2011, är min första dag på kansliet detta år. Jag sveper igenom året i mitt huvud, vad som ligger i planerna för Syskonbandet, och föreställer mig tillsammans med en känsla av pirr och glädje de olika sammankomster som är planerade. Jag ser framför mig intressanta människomöten och aktiviteter, att gamla och nyfunna vänner inom Syskonbandet har det gott tillsammans på de olika platserna. Jag ser också

framför mig sådant som kommer att hända här på kansliet all den tid som ligger mellan själva aktivitetsdagarna, men mycket kommer förstås att ske som jag ännu inte har någon aning om, vilket gör vardagarna desto mer spännande.

På personalfrenten ser det på visst vis annorlunda ut från och med årets start. Kerstin Olsson, som varit helt tjänstledig sedan ett år tillbaka, har sagt upp sig. En intervju med Kerstin får ni i nästa nummer av tidningen. Ronny och jag har nu fått tillsvidareanställningar och Kerstin Arnessons vikariat som redaktör är förlängt till den sista juni. Det fortsätter alltså under våren så som det sett ut förra året.

Önskar er nu en intressant läsning av första numret av Syskonbandet 2011!

Tina Hanson

Medlemsnytt

Nya medlemmar

Jim Lagerlöf, Uppsala
Charlotte Eckeström, Lidingö

Ny stödjande medlem

Beatrice Olsson, Göteborg

Innehåll	sidan	Värme och gemenskap	
Från verksamhetsledaren.....	2	i vinterkylan	6
Medlemsnytt.....	2	-Det viktigaste är att ha Gud och	
Kurs och gemenskapshelg		varandra.....	7
i Härnösand.....	3	Är din kyrka tillgänglig?.....	9
Årsmötesdagar 2011.....	3	Till sist.....	11
Förslag till årsmötet?.....	4	Tack Kerstin Olsson.....	12
Ansökan till Ansvarsfonden.....	4	Medlemsavgiften 2011.....	12
Stockholmsgruppens program.....	4	Redaktionsruta.....	12
Läsvärt.....	5		

Kurs- och gemenskapshelg i Härnösand

Friskvård för kropp och själ är temat under vårens gemenskapshelg i Härnösand, som genomförs i samverkan med Härnösands folkhögskola. Andlig friskvård i form av andakt och kreativt bibelstudium blandas med praktiska övningar för kroppen. Vi får prova på dans som motionsform, lära oss enkel massage, avslappning och balansträning. Vi får också träna oss i att använda alla sinnen och hela kroppen i bibelläsningen då vår medlem Ann-Christine Folke leder oss i "bibliodrama".

Helgen kommer utan tvekan att bli full av roliga och intressanta inslag och god gemenskap! Unga, gamla och mittemellan inbjuds, programmet passar för alla och vi har gemenskap över generationsvariationerna.

Datum och tider: 18-20 mars. Vi startar kl 16.00 på fredagen och avslutar ca 14.30 på söndagen.

Plats och resa: Härnösands folkhögskola ligger uppe på Murberget i Härnösand och adressen dit är Murbergsvägen 32, 871 50 Härnösand. Det går att ta sig med tåg till Härnösands station eller med flyg till Härnösands/Sundsvalls flygplats. Därifrån är det drygt tre mil till folkhögskolan. Meddela hur och när du anländer så kan eventuellt samåkning eller hämtning ordnas. Syskonbandets vanliga subvention för deltagares resa gäller. Du ersätts om så önskas alltså för den del av din resa som överstiger 500 kr och med maximalt 700 kr.

Boendet: Du bor i enkel- eller tvåbäddsrum. Alla rum har dusch och toalett, tv och trådlöst internet. Lakan och handdukar ingår. Anläggningen är handikappanpassad och ledarhun-

dar är välkomna.

Priser: För två natters logi, mat under hela helgen, och allt helginnehåll gäller följande subventionerade priser för alla deltagare: 1.150 kr för boende i enkelrum och 1.000 kr för boende i tvåbäddsrum.

Anmälan: Anmälningar för att delta denna helg har redan börjat trilla in så vänta inte med *din* anmälan, först till kvarn är det som gäller och vid fullbokning har norrlänningar förtur! Allra sista dag för anmälan är den 28 februari. Ring till Tina Hanson på telefon 08-641 30 95, och ange vid anmälan ditt önskemål om boende och eventuell specialkost.

Varmt välkommen!

Årsmötesdagar 2011

Våra årsmötes- och gemenskapsdagar blir i år den 2-6 juni på Tollare folkhögskola. Tollare ligger på Värmdö, endast en mil utanför Stockholms centrum. Det är en lugn och naturnära vacker herrgårdsmiljö i skärgården vi kommer att vistas i.

Gemenskap genom musik och körsång kommer starkt att prägla alla dagarna! Vår musikaliska medlem Kerstin Adestrom kommer att lotsa och leda oss till gemensam skönsång. På programmet står även bibelstudium, utflykt, gudstjänst, årsmöte med mera. Årsmötet kommer att äga rum lördagen den 4 juni. Utanför programmet finns det möjlighet att aktivera sig i gymmet, idrotshallen, bastun, spela utomhusbowling och ta sköna skogspromenader.

Syskonbandets styrelse har beslutat att subventionera alla medlemmar som betalat sin medlemsavgift än mer, nämligen med 45 % av helpensionspriset! Detta innebär följande:

1900 kr/person för boende i dubbelrum. 2600 kr/person för boende i enkelrum. Observera att dessa priser gäller medlemmar i Syskonbandet som betalat sin medlemsavgift för 2011. För övriga gäller ordinarie priser för helpension vilka är: 3.490 kr/person för boende i dubbelrum, 4.690 kr/person för boende i enkelrum.

Särskilda priser gäller för barn i föräldrars sällskap, men mer information om detta och annat kommer i marsnumret av tidningen.

Sista dag för anmälan är den 2 maj, men du är välkommen att höra av dig redan nu med din anmälan eller om du har frågor!

Förslag till årsmötet?

Om det finns något du som medlem vill att man ska ta upp vid årsmötet är det dags att sända in förslag om det. Du kan skicka det till kansliet, så vidarebefordrar de det till styrelsen. I stadgarna står det: "Förslag till beslutsfrågor, som medlem önskar få behandlade av årsmötet, skall vara styrelsen tillhanda senast den 15 februari."

Oavsett om styrelsen ger sitt bifall till förslaget eller inte, så kommer frågan upp i årsmötet.

Ansökan till Ansvarsfonden

För dig som är medlem i Syskonbandet gäller att du kan söka bidrag från Ansvarsfonden vid tre tillfällen om året - senast den 1 mars, 1 september och 1 december.

Sök ur Ansvarsfonden:

- om du vill delta i en sammankomst för synskadade utomlands
- om du av personliga skäl behöver få hjälp till rekreation eller rådgivning

- om du på annat sätt önskar få tillgång till något, som skulle hjälpa dig till ett rikare liv trots din synnedsättning.

Bidrag kan också lämnas till kostnader för en utländsk gästs deltagande i sammankomst anordnad av Syskonbandet.

Ansökan måste gälla aktivitet som ännu inte skett, därför är det viktigt att söka före 1 mars för till exempel deltagande i Härnösandshelgen, årsmötet eller sommaraktiviteter. Ange hur stor egenavgift du kan stå för och hur stort belopp du söker för.

Ansökan till Ansvarsfonden skickas till kansliet@syskonbandet.org eller per post till Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 Stockholm. Skriv "Ansvarsfonden" på kuvertet.

Styrelsen

Stockholmsgruppens program **Vi träffas på Gotlandsgatan 44,** **kl 16.00-18.30**

1 februari

Taxibröderna Carl-Åke och Karl-Erik Bostedt berättar och sjunger.

15 februari

Gun och Inge Ström spelar och sjunger

1 mars

meddelas senare

15 mars

Hakon Långström berättar

29 mars

Hela Syskonbandet sjunger

12 april

Utflykt

Läsvärt

Ansikte mot ansikte

Kerstin Wingårdh har ringt och tipsat om två böcker som finns inlästa nu. Den första är "Ansikte mot ansikte", av Göran Skytte och Wilfrid Stinissen. I den möter journalisten Göran Skytte karmelitbrodern, författaren och den andlige vägledaren Wilfrid Stinissen i ett samtal om kristen tro. De för ett levande samtal med varandra och belyser ämnen som "Gud den store förvandlaren", "Tvivel och vårt behov av tecken" och "Ondskans problem".

Göran Skytte och Wilfrid Stinissen vänder sig både till den som är nyfiken på kristen tro och till den som söker fördjupning.

Om jag glömmer dig, Jerusalem

Den andra boken heter "Om jag glömmer dig, Jerusalem. Möten mellan judendom och kristendom" och är skriven av Sofie Hamring.

Innanför Jerusalems gamla murar strålar världens tre stora monoteistiska religioner samman och trängs på en yta som inte är mycket större än Gamla Stan i Stockholm. Det är staden där konflikter avlöst varandra i årtusenden, men också staden vars själva namn avslöjar att den är platsen där Gud skall låta sig ses. Hit kom dominikansyster Sofie hösten 2006 för ett sabbatsår. Mötet med "den andre", den som inte delar hennes tro och övertygelser, skulle bli en djupt berikande erfarenhet. Syster Sofie beskriver poetiskt och personligt sina intryck av judendomen.

Våga visa vägen

Den tredje boken vi vill tipsa om den här gången är Alf B Svenssons och Cilla Stjernbergs lilla bok "Våga visa vägen till en tro som bär" som getts ut av Libris förlag.

Boken tar upp den oerhört viktiga frågan om hur vi som räknar oss som kristna ska kunna förmedla vår tro till våra barn. Det finns inga färdiga svar på det, men boken tar upp en rad frågor som vi nog varit väldigt dåliga på att tala om. I förordet skriver författarna: "Detta är ett försök att skriva den bok vi saknat och önskar att vi själva hade läst när vi blev föräldrar – en bok vi tror att du också saknat."

Boken är indelad i korta kapitel och tar upp en rad väsentliga frågor. Den som vill ha färdiga svar och standardlösningar har ingen nytta av att läsa den, men som diskussionsunderlag och tankeväckare har den sin funktion.

Psalmer och Sånger

Alla som brukar låna eller köpa böcker i punktskrift från TPB vet säkert att man infört nya rutiner. Nyproducerade böcker lånar man nu som envägs-lån, det vill säga man får behålla boken eller kasta den. Sådana böcker ser ut som punkttidningar, alltså utan pärmar. Men man kan fortfarande köpa böcker med pärmar och också betala lite extra för inbindning.

Aktuellt just nu är den frikyrkliga psalmboken Psalmer & Sånger. Tillägget finns inte med i punktskrifts-utgåvan, som innehåller endast psalmtexter utan noter och versregister. Med sina 27 volymer med 2235 sidor punktskrift kan man säga att detta är en mångsidig sångbok i alla avseenden.

Värme och gemenskap i vinterkylan

Första advent är alltid en lite speciell helg. Man tänder det första ljuset och julstämningen börjar sakta infinna sig. Vad kan då passa bättre än att fira tillsammans med härliga ”syskonbandare”!

Sista helgen i november var det dags för Syskonbandets adventsläger för ungdomar och unga vuxna. Vi bodde i Högdalskyrkan i Stockholm, med fem minuters gångavstånd till tunnelbanan.

Personligen har jag inte deltagit i Syskonbandets läger på länge och jag är så glad över att vara tillbaka i gemenskapen igen. När jag klev in i kyrkan på fredagskvällen, kände jag påtagligt hur den välkomnande stämningen strömmade mot mig. Vi blev bjudna på god kycklingryta med ris och till efterrätt serverades en härlig kladdkaka.

Efter maten var det dags att samla gänget för en liten presentation och inledning av lägret. Jag fick äran att hålla i samlingen. Jag har precis av-

slutat min utbildning till musikhandlare så jag tog hjälp av gitarren.

Stunden avslutades med en andakt som Elin planerat.

Nästa morgon, efter en god frukost, tog Tina med oss på en annorlunda vandring genom julevangeliet. Vi läste det på olika sätt, fick lyssna på det och diskutera olika verser med varandra. Det var ett nytt sätt att läsa Bibeln och det gav en annan känsla för texten, den blev mer levande. Vi fick även sätta oss in i hur personerna i texten kan ha tänkt och känt, mycket intressant!

På eftermiddagen bar det iväg till Skansen. Det var väldigt kallt, så man gjorde klokast i att klä sig som en polarforskare. Julmarknaden var mysig, lunchen god och stämningen på topp trots kylan.

På kvällen höjdes mysfaktorn om möjligt ännu mer. Vi bakade pepparkakor och chokladbollar, alla deltog på det sätt var och en ville och det

Marie och Alexandra bakar chokladbollar.

Anders, Andreas och Pontus i väntan på tunnelbanan.

Andreas och Vanessa bakar pepparkakor.

var en kväll av skratt, julmusik och stor aktivitet.

Det var allt en lite sömning skara som åt frukost på söndagsmorgonen. Ändå packade vi ihop våra saker förvånansvärt snabbt. Kyrkan började fyllas med folk och vi gjorde oss redo att delta i adventsgudstjänsten. Vi sjöng tre sånger. Det lät otroligt bra trots att vi inte hunnit öva så mycket, jag kände mig stolt över att vara en del av kören. Tina och Pontus berättade lite om Syskonbandet och om vårt läger.

Helgen avslutades med lunch på en restaurang i närheten av kyrkan. Det var verkligen en fin start på advent. Att vara med på Syskonbandets aktiviteter ger mersmak, hoppas vi ses i Härnösand i mars!

Text: Isabelle Svensson

Foto: Tina Hanson

Cilla Stjernberg:

-Det viktigaste är att ha Gud och varandra!

I höstens bokflod stannade jag till vid ett författarnamn som lät väldigt bekant – Cilla Stjernberg. Cilla har ju jobbat både som journalist och barn- och ungdomsledare i Syskonbandet. Nu har hon och Alf B Svensson skrivit en bok som handlar om hur man ska hjälpa barn att finna en kristen tro. "Våga visa vägen till en tro som bär" heter den och har kommit ut på Libris förlag.

Jag fick boken i julklapp och medan jag läste den kom förstas frågorna: Vad gör Cilla nu? Hur kom hon på att hon skulle skriva den här boken? Eftersom det bara fanns ett sätt att få svar på frågorna ringde jag upp henne strax efter nyår. Jag tappar nästan tråden med en gång, för alla som träffat Cilla vet ju hur entusiastisk hon blir och nu börjar hon berätta hur oerhört roligt det var att jobba i Syskonbandet och hur många trevliga människor det finns där.

-Josef minns fortfarande när han var med på Syskonbandsläger, berättar hon. Det satte spår att få möta så mycket kärlek då alla ville känna på honom och det kittlades så roligt! Han tyckte också det var så häftigt med alla som läste Bibeln i punktskrift så det tränar han på så fort han hittar en punktskriftsskylt på mediciner eller taget. Efter ett läger så var han så inspirerad så han fick berätta för hela sin förskola om hur det är att vara synskadad. Han visade bilder från lägret och berättade om olika hjälpmedel. Han hjälpte de andra barnen att få testa att läsa

punktskrift, gå med käpp och att äta i ett mörkt rum med mera. Det var mycket uppskattat. Josef kommer också ihåg hur härligt det var när alla Syskonbandare tog i ända nedifrån tårna när de sjöng på lägren. Det betydde mycket att få vara tillsammans med andra som delade tron.

Det viktigaste i livet

Detta för oss in på att prata om familjen Stjernberg idag. Cilla berättar att de bor i Stuvsta, strax utanför Stockholm, och tillhör Botkyrka pingstförsamling. Mikael arbetar som informationsansvarig på PMU och Cilla arbetar med Tillsammans, ett projekt vi strax ska återkomma till. Barnen, Josef och Malin, har hunnit bli nio och sju år. Cilla beskriver Malin som en sprallig tjej och Josef som en lite blyg kille, som gillar att spela trummor. Han har en tunntarm som är förtinad, vilket gjort att han opererats flera gånger och fått spendera en hel del tid på sjukhus. Det har fått familjen att tänka på vad som egentligen är viktigt i livet.

-Jag frågade Malin en gång vad hon tror jag tycker är viktigt, och då svarade hon "att vi har Gud och varandra", säger Cilla.

Började söndagsskolan

Just att få dela med sig av sin tro har alltid varit väldigt viktigt för Cilla. Hon är själv inte uppvuxen i ett kristet hem, men kom med till söndagsskolan som barn och hittade där en tro, som burit henne sedan dess. Den tron har hon alltid velat dela med sig av och de hon främst arbetat med är just barn och ungdomar.

När hon slutade sin anställning i

Syskonbandet arbetade hon först dels som barn- och ungdomsledare i pingstförsamlingen i Huddinge och dels i det då nya Tillsammans-projektet, som pingströrelsen startat.

-Sen har det blivit allt mer jobb med Tillsammans och idag har jag 90 procents tjänst där, berättar Cilla.

Vad är då Tillsammans?

-Det är ett arbete där vi arbetar med att försöka förstärka relations- och familjefrågor, svarar Cilla. Vi arbetar med alla familjer, även med sådana där det finns barn med särskilda behov.

Cilla arbetar framför allt som koordinator. Det finns omkring 500 så kallade Tillsammansambassadörer runt om i landet. Och de finns inte bara i pingstförsamlingar, utan även i katolska församlingar, EFS-föreningar och Svenska kyrkan. Man arbetar med kurser och temadagar och där kan församlingar få besök från Tillsammans. Det finns flera föreläsare, men en som är flitigt anlitaad är psykologen Alf B Svensson, som skrivit en rad böcker om relationer. Det är också han och Cilla som tillsammans skrivit den nyutkomna "Våga visa vägen".

Hur förmedlar man tro till barn?

Och nu till min fråga om varför man skriver en sådan bok. Cilla:

-Det började egentligen med en fy-rabarnsmamma som tog kontakt med mig. Hon efterlyste ett material om hur man ska kunna förmedla kristen tro till sina barn, hur ska man kunna ge dem en tro som håller och som växer livet ut? Jag har ju alltid jobbat med den här frågan, jag brinner för att barn och ungdomar ska få en tro.

Så egentligen finns det väl tre skäl till att boken kom till, först då den här mamman som ställde en konkret fråga, sen min längtan efter att sprida tron till barn och ungdomar och för det tredje så har jag sett en tendens bland dem i min generation, jag är 37 år, att det finns en rädsla för att tvinga barn till kyrkan. Föräldrarna har själva blivit tvingade att gå till kyrkan som barn, och så har de blivit jätterädda för att göra samma sak med sina egna barn. Man har blivit så rädd att man hamnat i det andra diket, barnen får inte reda på det positiva som finns i att gå till kyrkan. Jag tycker inte man ska tvinga barn, men jag vill att föräldrar ändå ska förstå att det finns något värdefullt med att ta med sina barn till kyrkan. Jag vill vända på "tänket", det är inget negativt att gå till kyrkan, jag kan sitta på en gudstjänst och känna vilken lyx det är att få sitta där, vilken förmån det är att få lyssna på förkunnelsen, dela tron med andra, sjunga tillsammans. Vi har något gemensamt! Det vill jag förmedla till barnen. Sen är det de själva som bestämmer vad de vill tro, men de måste få veta vad som erbjuds.

-Det finns diken på båda sidor vägen. Jag tror vi ska försöka fråga mer: Vad säger Gud? Varför ska man tro på Gud? Varför är det bra att tillhöra en församling? Det är viktigt att barnen får tänka själva, inte att man står och säger du ska tro si eller så.

Tro som håller

Cilla påpekar ytterligare ett par saker. Dels att man alltid måste komma ihåg att varje barn är en egen individ. Man kan inte behandla alla barn lika, alla

har sin egen väg till tro. Man måste lyssna in varje barn. Det andra hon vill betona är att barnen redan tidigt kan förstå att man får inte alltid som man vill, bara för att man ber om det. Det finns saker vi inte förstår, men tron kan klara det också. Hon ger ett exempel från den egna familjen:

-Det är viktigt att man som kristen har en tro som bär även när man möter svårigheter, en tro som klarar av att man inte får bönesvar på det sätt man tänkt sig. Vår dotter Malin var bara två år när hennes farfar fick cancer. Vi bad för honom, men förstod att han inte skulle överleva, han skulle dö. Trots att Malin var så liten försökte vi förklara för henne att om farfar dör så är det inte för att hon ber dåligt. Det var betydelsefullt för farfar att vi bad för honom, han tyckte det var skönt att vi gjorde det, men han dog ändå. Vi vet inte varför, men vi får tro på Gud ändå. Jag vill få mina barn att förstå att vi ber inte bara för att vi ska få som vi själva vill.

Kerstin Arnesson

Är din kyrka tillgänglig?

Sen snart tio år tillbaka finns en paragraf i plan- och bygglagen som handlar om tillgänglighet i offentliga lokaler. Hur fungerar det i våra kyrkor? Syskonbandets Ronny Gilderskär kollade lite hur det är där han bor, i Järfälla nordväst om Stockholm.

I juli 2001 tillkom det en paragraf i plan- och bygglagen som handlar om att lokaler som allmänheten har tillträde till ska anpassas så att människor med nedsatt rörlighet eller orienteringsförmåga ska kunna använda lokalerna utan hinder eller risker. Bo-

verket kom sedan ut med allmänna råd och föreskrifter om detta i oktober 2003. Regeringen gjorde då bedömningen att fastighetsägare med flera fick tid fram till 2010 på sig att anpassa sina lokaler efter detta. Hur har det då gått? Har det till exempel blivit lättare att vara synskadad i våra kyrkor?

Jag åkte ut till Järfälla församling nordväst om Stockholm och träffade förvaltningschef Thomas Waltin för en pratstund.

– När de nya direktiven kom så insåg vi att vi inte själva hade kompetens att utvärdera vad som behövde göras, så vi tog kontakt med KCT Stockholm (kompetenscenter för tillgänglighet), säger Thomas. De gjorde en grundlig utredning i alla fyra kyrkorna i vår församling. Det blev en lång lista på vad som behövde åtgärdas. Det var alltifrån små detaljer som hatthyllor med vassa kanter i huvudhöjd, avsaknad av ledstänger och en bänk att sitta på när man väntar på färdtjänsten till att bättre handikappanpassa toaletter. Vi har markerat dörrar och trappor med färger i starka kontraster och satt en speciell sorts färgad film på glasytor som var svåra att upptäcka för någon med nedsatt syn.

-I Viksjö kyrka som är den nyaste av våra kyrkor har vi ett så kallat "taktilt ledstråk", det är speciella plattor som man kan känna med käppen och som leder direkt in i entrén, fortsätter Thomas. Utanför kyrkornas entréer har vi också plockat bort reklamskyltar och annat som man riskerade att kollidera med. Vi håller nu på att se över våra informationsskyltar så att de ska vara bra belysta och

även ha punktskrift. Det finns många lagar och regler kring ombyggnad och förändringar av våra kyrkor och det ska sökas tillstånd hos Länsstyrelsen med flera, vilket gör att det tar tid och är mycket byråkrati men vi har kommit en bra bit på väg nu och arbetet fortsätter.

Inom Svenska kyrkan finns ett system för att söka pengar för dessa anpassningar. För övriga trossamfund har "Nämnden för statligt stöd till trossamfund" pengar avsatta för detta. De har en hemsida för mer information på www.sst.a.se.

Boverket har gett ut en bok som heter "Enklare utan hinder". Den finns som Daisy-bok och även gratis att ladda ner som pdf-fil på www.boverket.se. Boken handlar om vem som har ansvaret för att dessa föreskrifter följs och massor med bra råd om hur man enkelt kan göra tillvaron enklare och säkrare i allmänna lokaler.

Har du bra eller dåliga erfarenheter av tillgänglighet i den eller de kyrkor du har besökt? Hör gärna av dig till Syskonbandet och berätta!

Text och foto: Ronny Gilderskär

Nedan: Taktilt ledstråk in till kyrkan.

Till sist

När jag sitter och skriver detta så snöar det ute. Det är inget vackert, stilla snöfall som lockar till långpromenader, nej detta är ett regnblandat snöande i blåst som bara gör att man vill hålla sig inomhus så mycket som möjligt.

Ibland har jag undrat varför vi talar så mycket om vädret. Men kanske är det inte så konstigt, dessa yttre betingelser påverkar ju våra liv så oerhört mycket. Särskilt märks det när det händer extrema ting. De senaste dagarna har det talats om översvämningar i Australien. På vissa håll står vattnet nio meter över normalnivå. Nio meter! Jag tänker nio meter upp i Göteborg där jag bor. Det blir inte mycket kvar av staden då. Sådana katastrofer! I den jämförelsen är ju för mycket snö inget att tala om. Och för mycket, egentligen inte, hur var det inte på Bornholm i julas? Där kunde man tala om mycket snö!

När jag kom med i kristna sammanhang på 1970-talet talades fortfarande mycket om den yttersta tiden och att snart skulle Jesus komma tillbaka och hämta hem de sina. Man såg tecken, som till exempel naturkatastrofer, lite överallt som bevis för detta. Och predikade om det. Jag är väldigt blandad inför den förkunnelsen, inte så att jag inte tror att Jesus ska komma tillbaka, det tror jag, men genom historien har det visat sig riskfyllt att betona den delen för mycket. Människor har glömt allt annat, försummat det de borde gjort och sedan blivit väldigt besvikna då han inte kom. Inte konstigt om man tappade tron då!

Samtidigt kan jag ibland fundera på

om vi nu hamnat i andra diket, att kristen tro bara presenteras som ett trevligt fritidsintresse och något lite småmysigt att samlas runt. För säga vad man vill om kristen tro, men så småmysig är den ju faktiskt inte! Det räcker med att vi ser hur våra trosyskon i till exempel Irak eller Egypten har det idag, för att se att ibland kostar tron något. Ibland kostar den allt. Varför fortsätter då människor att vara kristna, kan man fråga sig. Jag skulle säga – varför inte? Om man en gång mött Jesus som sin frälsare och vän, förstått vad han gjort för oss, hur skulle man då kunna avstå från gemenskapen med honom? Även om man får betala dyrt för den här. Men liksom de första kristna och alla andra som levt sedan dess så lever vi i tron och hoppet att en dag ska vi få vara tillsammans med honom i himlen. Och han har ju själv lovat att vara med oss. Alltid. Det sista han sade på jorden står att läsa i Matt 28:18-20:

”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.”

Kerstin Arnesson

Tack Kerstin Olsson!

Kerstin Olsson som varit verksamhetsledare i Syskonbandet sedan 2002, har sagt upp sin tjänst till den sista december 2010. Hon har under det senaste året varit tjänstledig för studier vid PTS, Pingstförsamlingarnas teologiska seminarium.

Styrelsen hade möte den 10 december där vi tog tillfället i akt att säga ett tack samt överlämna en liten gåva. Även föreningen Syskonbandet vill genom medlemstidningen här tacka för den tid som hon arbetat i föreningen. Det engagemang hon visat i detta arbete har varit betydelsefullt både när det gäller föreningen som sådan, men också för enskilda personer som fått ta del av hennes omsorg.

Vi önskar allt gott och välsignelse från Herren inför nya arbetsuppgifter. Det blir spännande få höra vilka utmaningar hon tar inför en okänd framtid.

David Lindberg
ordförande

Medlemsavgiften 2011

Medlemsavgiften i Syskonbandet är 150 kronor/år. I avgiften ingår tio nummer av tidningen Syskonbandet och medlemmar får starkt subventionerade priser på aktiviteter som arrangeras.

Endast den som betalat sin medlemsavgift senast den 31 mars kan vara med och rösta fram styrelsen.

Med denna tidning följer ett inbetalningskort som du kan använda. Det går lika bra att sätta in direkt på plusgiro 36449-7. Märk din betalning "Medlemsavgift 2011".

Även om detta är en liten summa i det stora hela så är det ändå av stort värde att varje medlem betalar sin årliga avgift, så det hoppas vi att alla kommer ihåg och vill göra detta år!

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Jan 2011.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: David Lindberg

Redaktör: Kerstin Arnesson

Telefon, kansli 08-641 30 45, 641 30 95, redaktion 031-702 09 19.

E-post: kansliet@syskonbandet.org eller redaktion@syskonbandet.org

Hemsida: www.syskonbandet.org Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552